

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3Tos/7/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2519010172
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Kresl
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2519010172.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Rastislava Kresla a sudcov JUDr. Kataríny Stanislavskej a JUDr. Ladislava Révesa, v trestnej veci odsúdeného E. K., v konaní o návrhu odsúdeného o povolenie obnovy konania, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Piešťany zo dňa 20.11.2019 pod sp. zn. 8Nt/41/2019, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 30.01.2020, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného E. K., nar. XX.XX.XXXX, z a m i e t a .

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd na verejnom zasadnutí dňa 20.11.2019 podľa § 399 odsek 2 Trestného poriadku návrh odsúdeného E. K., nar. XX.XX.XXXX v Z., trvale bytom C. XXX, t.č. vo výkone trestu v ÚVTOS Sučany, na povolenie obnovy konania pôvodne vedeného na Okresnom súde Piešťany sp. zn. 16T/36/2017, odsúdeného pre pokračovací zločin krádeže podľa § 212 odsek 1, odsek 4 písmeno b/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno e) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s pokračovacím prečinom poškodzovania cudzej veci podľa § 245 odsek 1 Trestného zákona spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona zamietol, nakoľko neboli zistené podmienky obnovy konania uvedené v § 394 Trestného poriadku.

Okresný súd svoje rozhodnutie odôvodnil (v rozsahu čl. 31-36) v podstate tým, že pri rozhodovaní o návrhu odsúdeného nezistil zákonné podmienky pre povolenie obnovy konania v jeho trestnej veci, nakoľko odsúdeným namietaná zmena Trestného zákona účinná od 01.08.2019 nie je skutočnosťou súdu skôr neznámou v tom zmysle, ako je to citované v ustanovení § 394 ods. 1 Trestného zákona.

Okresný súd poukázal v úvodnej časti odôvodnenia napadnutého uznesenia na to, že E. K. bol rozsudkom Okresného súdu Piešťany zo 14.06.2017, č.k. 16T/36/2017-485 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave z 01.03.2018, č.k. 5To/72/2017-638 právoplatne uznaný za vinného z pokračovacieho zločinu krádeže podľa § 212 odsek 1, odsek 4 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno e) Trestného zákona spáchaný v jednočinnom súbehu s pokračovacím prečinom poškodzovania cudzej veci podľa § 245 odsek 1 Trestného zákona, v bodoch 3 a 4 formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona na skutkovom základe, ako je uvedené vo výrokovej časti rozsudku, za čo mu bol následne uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) roky a 6 (šesť) mesiacov so zaradením pre výkon trestu odňatia slobody do ústavu so stredným stupňom stráženia. Okresný súd zároveň zrušil celý výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Galanta sp. zn. 1T/164/2016 zo 5. októbra 2016, právoplatný a vykonateľný dňa 21. apríla 2017, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Zároveň mu bol podľa § 60 ods. 1 písm. a/, písm. b/ Trestného zákona uložený trest prepadnutia vecí.

Z obsahu spisového materiálu tiež okresný súd zistil, že pri kvalifikácii trestného činu súd pri svojom rozhodovaní vychádzal s ustanovení § 212 Trestného zákona účinného v čase spáchania skutku a to aj vzhľadom na stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky na zjednotenie výkladu zákona v otázkach právnej kvalifikácie skutku vykazujúceho znaky jednočinného súbehu trestného činu krádeže vlámaním podľa § 212 Trestného zákona a trestného činu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 Trestného zákona spáchaného závažnejším spôsobom - vlámaním v zmysle § 138 písmeno e) Trestného zákona, pomeru špeciality a zásady ne bis in idem, sp. zn. Tpj 78/2011 prijatého 12. decembra 2011. Podľa tohto stanoviska, ak si páchatel prisvojí cudziu vec tým, že sa jej zmocní, spôsobí tak malú škodu a spácha čin vlámaním, naplní zákonné znaky zločinu krádeže podľa § 212 odsek 1, odsek 4 písmeno b) Trestného zákona, pri použití § 138 písmena e) Trestného zákona. Takéto posúdenie činu jeho podradením pod kvalifikovanú skutkovú podstatu je v pomere špeciality ku kvalifikácii skutku podľa § 212 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona, ktorá sa použije len vtedy, ak páchatel krádežou vlámaním nespôsobí ani malú škodu (§ 125 ods. 1 Trestného zákona).

Následne okresný súd konštatoval, že jedinou novou skutočnosťou v konaní o návrhu na povolenie obnovy konania, ktorá nebola súdu v čase rozhodovania známa, je novela Trestného zákona účinná ku dňu 01.08.2019, kde došlo k zmene ustanovenia § 212 oproti predchádzajúcej úprave, tak ako to uviedol odsúdený v odôvodnení návrhu.

Trestný zákon v § 2 upravuje jeho časovú pôsobnosť, pričom zakotvuje zásadu posudzovania trestnosti činu a ukladania trestu podľa zákona účinného v čase, kedy bol trestný čin spáchaný. V časovej pôsobnosti je vyjadrená aj ústavná zásada vylúčenia retroaktivity (spätnej pôsobnosti), ak by to bolo pre páchatel'a nepriaznivejšie. Použitie retroaktivity v prospech páchatel'a je však povinné. Možná je však v tomto prípade konkurencia viacerých zákonov a to všetkých zákonov od času spáchania trestného činu dovtedy, keď sa o trestnom čine rozhoduje. Za priaznivejší z viacerých zákonov platných v čase od spáchania trestného činu do vynesenia rozsudku treba považovať ten zákon, ktorý pri použití súhrnu všetkých jeho ustanovení vzťahujúcich sa na súdený trestný čin poskytuje miernejší výsledok pre obvineného. Tak ako je uvedené, ustanovenie má na zreteli zmeny trestného zákona iba v období od spáchania trestného činu do doby, keď sa o ňom rozhoduje, pričom vo veci Okresného súdu Piešťany sp. zn. 16T/36/2017 bolo právoplatne rozhodnuté do nadobudnutia účinnosti novely Trestného zákona (účinného od 01.08.2019).

Vychádzajúc z vyššie uvedeného mal okresný súd za to, že u odsúdeného neboli splnené podmienky na povolenie obnovy konania v zmysle § 394 odsek 1 Trestného poriadku, preto návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania zamietol.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote sťažnosť odsúdený (č.l. 37 spisu), ktorú podrobne písomne zdôvodnil.

Odsúdený v písomných dôvodoch sťažnosti v podstate namietal, že prvostupňový súd rozhodol v rozpore so zákonom, keď neakceptoval jeho argumenty podrobne rozvedené v návrhu na povolenie obnovy konania. Argumentoval opätovne tým, že novelou Trestného zákona účinného od 01.08.2019 došlo k náprave nesprávneho výkladu ustanovenia § 212 ods.1, ods.4 písm. b) Trestného zákona účinného do 01.08.2019 (za ktorý bol v pôvodnom konaní odsúdený), takým spôsobom, že trestný čin krádeže vlámaním sa za súčasného stavu kvalifikuje v zmysle § 212 ods.1 písm. b) Trestného zákona, za ktorý je možné uložiť trest odňatia slobody až na dva roky (a nie ako pri predchádzajúcej právnej úprave v rozmedzí 3-10 rokov), čo pôsobí nespravodlivo, diskriminačne a nezákonne voči páchatel'om tej istej trestnej činnosti, ktorí boli právoplatne odsúdený pred novelou v porovnaní s páchatel'mi, ktorí boli odsúdení až po nadobudnutí účinnosti citovanej novely Trestného zákona. Má zato, že pôvodne uložený trest bol nezákonný, nakoľko nebol uložený v zákonnej sadzbe a preto je toho názoru, že táto skutočnosť (zmena Trestného zákona) je novou skutočnosťou, ktorá nebola známa pri pôvodnom rozhodovaní súdu a je dôvodom obnovy konania podľa ustanovení Trestného poriadku. Vzhľadom na vyššie uvedené námietky odsúdený navrhol, aby sťažnostný súd v celom rozsahu zrušil napadnuté uznesenie okresného súdu a sám rozhodol tak, že povolí obnovu konania vo veci Okresného súdu Piešťany pod sp. zn. 16T/36/2017.

Krajský súd v rozsahu uvedenom v § 192 ods. 1 Trestného poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého uznesenia ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a tak zistil, že sťažnosť odsúdeného dôvodná nie je.

Plniac prieskumnú povinnosť sťažnostný súd konštatuje, že okresný súd pri rozhodovaní o návrhu odsúdeného vykonal všetky potrebné dôkazy pre objektívne a zákonné rozhodnutie, následne tieto dôkazy posúdil a vyhodnotil individuálne i v ich súhrne a dospel k správneému záveru o tom, že v danom prípade podmienky pre prípadnú obnovu konania neboli splnené.

Podľa § 394 ods. 1 Trestného poriadku obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo nové skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Podľa § 399 ods. 2 Trestného poriadku súd návrh na povolenie obnovy konania zamietne, ak nezistí podmienky obnovy konania podľa § 394 Trestného poriadku.

V prvom rade je potrebné uviesť, že prvostupňový súd v súlade so zákonom vyložil citované ustanovenie Trestného poriadku v tom zmysle, že súd rozhodujúci o návrhu na povolenie obnovy konania musí v prvom rade skúmať existenciu nových skutočností alebo dôkazov súdu skôr neznámych a až následne potom zisťuje, či takéto nové skutočnosti alebo dôkazy samy osebe alebo v spojitosti s už známymi môžu odôvodniť iné rozhodnutie týkajúce sa viny alebo trestu.

Prvostupňový súd sa v predmetnom konaní dôsledne vysporiadal so skutočnosťami, ktoré by podľa názoru odsúdeného mohli zakladať dôvody pre povolenie obnovy konania a svoje rozhodnutie aj v súlade s ustanovením § 176 ods. 2 Trestného poriadku odôvodnil, pričom sťažnostný súd si všetky závery okresného súdu prezentované v napadnutom uznesení osvojil a v celom rozsahu na ne odkazuje bez potreby opakovania týchto dôvodov vo svojom sťažnostnom uznesení. V tejto súvislosti sťažnostný súd poukazuje na to, že v dvojinstančnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa tvoria jednotu, a v prípade, ak sa sťažnostný súd stotožní s úvahami súdu nižšieho stupňa a tieto považuje za zákonné a správne nie je potrebné, aby tieto opakoval vo svojom rozhodnutí, ale stačí, aby na tieto len stručne poukázal (viď uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Tdo/2/2018 z 23. januára 2018).

Aj podľa názoru sťažnostného súdu tak, ako to konštatoval v napadnutom uznesení okresný súd je možné bez akýchkoľvek pochybností konštatovať, že odsúdený E. K. nepredložil súdu žiadne také skutočnosti, ktoré by mohli založiť zákonný dôvod pre povolenie obnovy konania.

K odôvodneniu napadnutého uznesenia, ktoré považuje sťažnostný súd za presvedčivé a správne má sťažnostný súd za potrebné iba doplniť, že za skutočnosť súdu skôr neznámu v zmysle § 394 ods. 1 Trestného poriadku nemožno považovať prípadné zmeny predpisov hmotného práva, keďže táto (zmena hmotnoprávneho predpisu) v čase vyhlásenia pôvodného rozhodnutia objektívne neexistovala (obdobne viď nález ÚS SR z 26.07.2019 pod sp. zn. I. ÚS 142/2018) a teda nemohla byť zohľadňovaná, príp. aplikovaná pri procese rozhodovania. V danej súvislosti je potrebné tiež poukázať na stanovisko trestnoprávneho kolégia NS SR pod č. Tpj 44/2013, z ktorého vyplýva, že podmienky obnovy konania sa netýkajú zmeny právneho stavu, t.j. zákonných podkladov posudzovania trestnosti činu a ukladania trestu, pričom splnením podmienky na obnovu konania „ex lege“ je tá právna skutočnosť, ak ústavný súd vyslovil nesúlad zákona s ústavou (§ 41b ods. 1 zákona č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu SR), čo však v danom prípade zistené nebolo.

Keďže návrh odsúdeného pri rozumnej miere posudzovania a porovnávaní (poukazujúc na vyššie uvedené úvahy) neobsahuje žiadne nové skutočnosti (príp. dôkazy) skôr súdu neznáme, ktoré by mohli samy o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom

rozpore s účelom trestu, krajský súd nemal dôvod spochybniť rozhodnutie prvostupňového súdu a preto sťažnosť odsúdeného v zmysle § 193 ods.1 písm. c) Trestného poriadku ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.